

Efekty udziału w nowelizacji ustawy (2000r.)

W ramach nowelizacji, która wprowadzona ustawą z dnia 7 grudnia 2000r. (weszła w życie 2 lutego 2001r.) nie udało się uzyskać zbyt dużych zmian ale był to pierwszy krok w kierunku współtworzenia prawa. Delegat samorządów uczestniczył w pracach Podkomisji Komisji Ochrony Środowiska Sejmu RP, a uzyskane zapisy to :

- **art. 13a (nowy) ust. 3** - "projekt planu ochrony podlega zaopiniowaniu przez zainteresowane jednostki samorządu...", na pewno to nie zadawała zainteresowanych, ale w ust. 5 stwierdza się, że "minister... w drodze rozporządzenia ustanawia plan ochrony..." a w ust. 6 "wojewoda ...w drodze rozporządzenia..." (dotyczy parków krajobrazowych) tak więc "plan ochrony" musi przejść taką samą procedurę jak "plan zagospodarowania przestrzennego" tzn. z wyłożeniem oraz możliwością protestów i odwołań, a nawet wyrokiem NSA
- **art. 14 ust.7b (nowy)** stwierdza, że " utworzenie, powiększenie... parku narodowego może nastąpić tylko po uzgodnieniu z ... zainteresowanymi jednostkami samorządu terytorialnego...", dotyczy również parków krajobrazowych (art. 24 ust. 4)
- **art. 14 ust. 13a (nowy)** - "z tytułu zwolnienia z podatków i opłat ... przysługuje z budżetu państwa zwrot utraconych dochodów", na posiedzeniu Komisji Senatu przedstawiciel Ministra Finansów próbował oddalić ten zapis ale zmienił zdanie po argumentach, że przecież może on wejść w życie od 1 stycznia 2002r.
- **art. 16 ust. 4 i 4a** - znosi "naukową radę parku" i wprowadza "radę parku" z udziałem, przedstawicieli właściwego terytorialnie samorządu gminnego", dotyczy również parku krajobrazowego (**art. 24 b, ust. 2, pkt.3**)
- **art. 23a, ust. 2 pkt 2** - określa, że zakazy nie dotyczą "działań związanych z zapobieganiem i likwidacją skutków klęski żywiołowej."
- oprócz ww. (zawartych w programie Stowarzyszenia) weszły inne zmiany porządkujące stare zapisy.

Niestety, w drugim "czytaniu" Sejmu przepadł zapis zmiany wprowadzonej i przyjętej przez Senat RP w art.16 ust.2 - wprowadzający: 5-cio letnią kadencyjność dyrektora parku narodowego, bez ograniczenia krotności.

Nie udało się również wprowadzić zapisu nowego, jako ust. 10b. w art. 14, który powinien brzmieć:

"Administrowanie obszarami (gruntami) nie będącymi nieruchomościami Skarbu Państwa, a wchodzącymi w skład parku narodowego, regulują odrębne przepisy."

Pomimo niepełnego sukcesu praca i naciski Stowarzyszenia, przy jego małej liczebności, odniosły skutek, który powinien być pozytywnie wykorzystany przez zainteresowane Samorzady.

Część tego sukcesu, niestety bardzo ważna została zaprzepaszczona, a mianowicie służby legislacyjno - prawne współpracujące z Podkomisją nie dopilnowały zapisów w znowelizowanej Ustawie o ochronie przyrody co spowodowało, że wprowadzony ust. 13a w art. 14. stał się „martwy” a samorzady zostały pozbawione szansy uzyskania rekompensaty finansowej, za zwolnienia podatkowe od „budynków i budowli trwale z gruntem związanych, służących bezpośrednio osiągnięciu celów z zakresu ochrony przyrody...”.

Pomimo tego niepomyślnego zakończenia Gmina Zakopane uznała, że zwrot utraconych korzyści, za rok 2001, należy się a uzasadnienia Ministra Finansów są niezgodne z prawem. Sprawa trafiła do NSA, który wyrokiem z dnia 12.06.2002r. przyznał rację Gminie Zakopane uznając tym samym jej roszczenia o rekompensatę za zwolnienia ustawowe TPN-u.

Tym tropem poszły jeszcze trzy gminy : Smółdzino, Lutowiska, Zwierzyniec i uzyskały zwrot utraconych dochodów za 9 miesięcy roku 2001.